

De komende acta zullen het straks bevestigen. Geen enkele wankland werd vernomen. Opzienbarend in den zin van prikkelende redevoeringen zijn niet gehouden. Hoog was de toon, hoog ook in de liefde. Zelfs onder het meest critieke, het bewaarschrift van Bedums-kerkeraad veldte de Synode en besefte heel het talrijke publiek deze mannen, die daar over een zoo zeer belangrijk verschil in wetenschappelijke methode en zelfs over een al of niet juiste formulering van enkele stukken der heilige geloofswaarheid debatteerden, — die mannen zijn toch één in den Gereformeerden wortel. Vandaar ook dat, toen het op stemming aankwam, heel de Synode — natuurlijk stemden de bewaarde broeders, zooln als hij tegen wien het bevoorwaars was ingebracht niet mede, — haar vertrouwen in dien laatste broeder uitsprak en in allen, die in het begin de zijde van dien broeder hadden gekozen, zelfs onder blijbare berusting van den broeder, die het eerst het bevoorwaars had bevestigd en die gedurende de discussie meer dan eenmaal betuigde, dat hij geenszins deze publieke behandeling van zaken had bedoeld, integendeel liefst binnenskamers en dus volstrekt niet in Generale Synode dit geval tot een broederlijke beslechting gewenscht had te mogen komen.

Welnu, waar aldus reeds in de eerste week de meest critieke raak tot een beslissing kwam, — was blijbaar voor heel den duur der vergadering een kalm verloop te voorzien. En deze hoop is niettemin vervuld.

In al de vier grootste hoofdpunten, waarvoor de Generale Synode van Middelburg zat. Wij komen natuurlijk op de details niet terug. Thans schreven wij slechts een zeer vluchtig woord, als vertolking niet slechts van ons eigen gevoelen, maar van stellig den zeer algemeenen indruk, dien allen leden, dien heel het publiek van Middelburg, dien tot de buitenlandsche afgevaardigden uit Engeland en Amerika hebben uitgesproken en medegedogen en welke indruk niet licht verdwijnen zal. Geen wonder, want het was Gods werk, dat in Middelburg gerien en genoten is.

In aarden vaten is ook nu een achat gelegd, opdat de uitsluitendheid der kracht zou blijken «Gods en niet ons».

Dit is o. i. juist gegrepen, en, wat vooral lieflijk aandoet, er is geen schijn of schaduw van hoog jense broeders, wier aanvankelijk oordeel de Synode niet kon noch mocht beamen.

Officiële Berichten.

(Met verhoging uit het Kerkblad van 18 September).

Vergadering van de Classe Amsterdam, op Woensdag 9 September.

De praeses, Ds. Gispens, opent de vergadering met gebed.

Ds. Wagemaker wenscht den praeses hartelijk geluk met zijn 40-jarige ambtsbediening, waarop deze de vergadering dank zegt.

Aan de orde komt het onderzoek naar Art. 41 D. K.

Op de vraag van Naarden, betrekkelijk het afgeven van een attestatie, kan de Classe niet ingaan, omdat de kerkeraad in dezen heeft te beslissen en de mogelijkheid bestaat, dat de betrokken broeder, door de uitspraak des kerkeraads zich verongelijk achtende, een beroep doet op deze vergadering, die zich voortaf niet binden mag.

De afgevaardigden van Amsterdam deelen mede, dat de ineenstelling daar zoover is gevorderd, dat door de beide kerkeraaden een acte is opgemaakt, waarin allerlei zaken, die wederzijds verschillend werden behandeld, in overeenstemming zijn gebracht.

Voorlezen wordt het besluit van de Provinciale Synode, volgens hetwelk op deze vergadering een deputaat voor de Hulpbehoevende kerken in Noord-Holland moet worden benoemd. Aangewezen wordt Ds. Neijens.

Gelezen wordt het schrijven van een broeder, die vraagt, of deze Classe alle aanvragen om examen voor oefenaar weigert. Wordt goedgevonden te antwoorden, dat de Classe nooit besloten heeft, dit examen niet meer af te nemen en dat nog altijd Art. 19 der regeling geldt, waarbij bepaald is, dat zij, die door hun kerkeraad worden voorgedragen, onderzocht zullen worden.

Theologische School.

Maandagmiddag ten vier ure zette de Curatoren-vergadering zich tot den arbeid der regeling van de zaken der Theologische School, ten gevolge van de besluiten der Generale Synode te Middelburg en het aannemen van het voorstel der Curatoren. Alle primus-curatoren zijn opgekomen, behalve Curator Ds. T. Bos, die zijnen secundus Ds. J. Westerhuis had gezonden, daar Z.E.W. verhindert werd.

Ook de heeren professoren en leeraren zijn aanwezig.

De vergadering is een voortzetting der vorige, in Juli gehouden.

Op heden is zij in vollen gang.

C. MULDER.

Wensdag-nam. 16 Sept. 1896.

Alg. Kas voor Emer. Pred., Pred.-Wed. en -Weezen.

Vergadering van Deputaten D. V. te Utrecht op Woensdag 30 Sept. Aanvang 's middags 12 uur.

H. BRINK, Scriba.

Sept. 1896.

LIJST VAN DEPUTATEN,

benoemd door de Generale Synode van de Gereformeerde kerken in Nederland, vergaderd te Middelburg van 11 Aug. tot 4 Sept. 1896.

I. ZENDING.

Tot aanvulling van den Ijver voor de Zending bij onze kerken:

a. Voor Groningen, Friesland en Drente Ds. H. J. Kouswoude te Groningen.

b. Voor Overijssel, Gelderland en Utrecht Dr. L. H. Wagenaar te Arnhem.

c. Voor Noord- en Zuid-Holland Ds. L. van der Valk te Scheveningen.

d. Voor N.-Brabant, Limburg en Zeeland Ds. J. H. Feringa te Klundert.

Voor de Zending op Soemba Ds. T. Bos te Bedum, Ds. A. M. Donner te Assen en Ds. H. Dijkstra te Smilde.

Voor de kerken te Batavia en te Soerabaja Prof. Mr. D. P. D. Fabius, Prof. Dr. A. Kuyper en S. Baron van Heemstra te Amsterdam.

Voor de Zending op Molles-Java ten Noorden Ds. J. van Haeringen te Katendrecht, Ds. F. Lion Cachet en Ds. P. A. E. Sillevius Smitt, te Rotterdam.

Voor de Zending op Molles-Java ten Zuiden Ds. A. W. van Beek Calcon, Ds. P. J. W. Klaarhamer en Ds. M. van Minnen, te Utrecht.

Voor den Melichius Dienst Ds. N. A. de Gay Fortman, P. N. de Vries, arts, en W. Hovy, te Amsterdam.

Voor de Keuchenius-school H. Bijleveld, Ds. W. H. Gispens en Prof. Dr. J. Wolter, te Amsterdam.

Tot het geven van advies Mr. Th. Heemskerk, Prof. Dr. F. L. Rutgers en Ds. B. van Schelven, te Amsterdam.

Quaestor missionis B. J. G. C. de Moen te Doornburg. Vice-quaestor L. G. Weisz te Amsterdam.

Tot het nazien der rekeningen J. Flesch, R. Prent van Dallen en J. C. van Schaick te Amsterdam. Secundus B. H. Blankenberg, H. v. Meijenfeldt en Jb. van Oversteeg aldaar.

Tot machtiging van uitreken voor opleiding, uitbreiding en gebouwen Prof. Dr. H. Bavinck, J. G. van der Hoogt en Prof. D. K. Wielenga, te Kampen.

Voor de concept-regeling voor den dienst der Zending, aan de eerstvolgende Synode-Generaal in te dienen Prof. Dr. H. Bavinck te Kampen, Ds. J. H. Donner te Leiden, Prof. Dr. A. Kuyper, Prof. Dr. F. L. Rutgers en Ds. B. van Schelven, te Amsterdam, en Ds. L. van der Valk te Scheveningen.

H. HORESTRA, Scriba.

Buitenland.

Frankrijk. «De Franche Allantie», eene vereniging, die ten doel heeft het gebruik der Franche taal te bevorderen in de koloniën, besloot onlangs in Madagascar alleen Jesuïtenscholen te stichten. Men kan denken, dat de Protestanten hierover zeer gebelgd zijn en dat velen hun lidmaatschap van genoemde Allantie opzelden, omdat men het «even onbeschaamd als gewaarsijacht», om in Madagascar het Frankrijk van Lodewijk XIV te herstellen. De heer Colla, penningmeester der Allantie, beweert nu, dat de Allantie niet besloten heeft o. n. onderstand te weigeren aan Protestantische Scholen, die zich in Madagascar zouden willen vestigen, en dat zelfs een onbekende geveer sene som van 200 frs. aan de Allantie heeft ter hand gesteld met de bepaling, dat dit geld moet worden gegeven aan de eerste Franche Protestantische School van Madagascar, die den steun van de Allantie vragen zal.

De Franche Protestanten zijn echter niet gerust, voordat de Allantie verklaart, dat allen, hetzij Franche of Buitenlanders, die propaganda willen maken voor de Franche taal te Madagascar, zonder onderscheid door haar geholpen zullen worden in behouding van hunne krachtenontwikkeling en hunnen ijver.

Wat de Franche Allantie doet, is juist hetzelfde, wat sedert jaren door de Franche regering gedaan is. Hoe anti-clerical deze moge zijn, in de koloniën worden de Jesuïeten in de hand gewerkt, omdat men meent, dat deze het best in staat zijn, om het Franche element in de koloniën vasten voort te doen krijgen.

Noord-Amerika. Ook in Lutherische kringen in Noord-Amerika begint men steeds meer een afkeer te gevoelen van het grenzeloos individualisme op kerkelijk terrein, en zoekt men de gemeenschappelijke banier der waarheid, de Augsburgsche confessie, te verheffen.

De Algemeene Synode der Lutherischen die de Duitse taal spreken, besloot, dat men de Augsburgsche confessie zou onderbreken, als accoord van kerkelijke gemeenschap.

De Lutheran Evangelist schrijft daaromtrent heel vijandig:

«Het ondertekenen van de Augsburgsche confessie vanwege de Generale Synode betekent niet, dat wij de belijdenis aannemen als gelijk staande met het Woord van God. Het is waar dat het besluit, hetwelk het vorig jaar te Hagerstown werd goedgekeurd, terwijl vele lieden slapen, den Bijbel en de confessie op één lijn stelde, maar de constitutie der Algemeene Synode zegt dit niet. Dat de ultra-confessionalist dit zoo willen, betwijfelen wij niet. Maar een massale vergadering kon noch in de kerk, noch in den staat het constitutionele recht veranderen. In de fundamentele leeringen nemen wij de Augsburgsche confessie aan; maar ook alleen in de fundamentele leeringen. Het eigen oordeel in niet fundamentele stukken is ons onveranderlijk recht, dat ons als Lutherische Christenen toekomt».

Daarbij voegt het Iowa Kirchenblatt de volgende opmerking: «Dit is sterk maar duidelijk gesproken. In Hagerstown hebben dus vele lieden geslapen, toen de resolutie omtrent de belijdenis werd voorgesteld en aangenomen. Zoo kon deze resolutie eenstemmig worden goedgekeurd, maar nu zijn zij ontwaakt en schrijven zich den langen slaap uit de oogen en doen zij een protest hooren tegen datgene, wat zij slapend aangenomen hebben. Overigens is het onwaar, dat zij, die al de leeringen aannemen, welke in de Augsburgsche Confessie gevonden worden, deze belijdenis met den Bijbel gelijkstellen, omdat zij in die confessie het rechte verstand van Gods Woord vinden. Met zulke beschouwingen strooit men de lieden zand in de oogen.» Men kan hieruit zien, dat men ook in Lutherische kringen er behoefte aan gevoelt, om den gemeenschappelijke grondslag der belijdenis op den voorgrond te stellen.

WINCKEL.

Doet Kinderen.

XVIII.

LOTSWISSELING.

Thans werden ook Kunald, Wolfram en Egbert, die men zoo lang in hechtenis gehouden had, in vrijheid gesteld. Den beiden eersten werd beduid, dat zij zich met de bezittingen hunner heeren dadelijk naar dezer moesten begeben, en zich nooit meer in Keulen mochten laten zien, zoo ze wilden, dat hun niet iets ergers geschiedde. Aan Egbert werd gelast, verder niets meer ten gunste des vreemdelings te ondernemen. Deed hij het toch, dan zou ook hij niet langer in Keulen mogen blijven.

«Dan zal ik liever met den keizer in den vreemde gaan, dan in een zoo goddeloos stad blijven, die haar keizer mishandelt», sprak Egbert. Hij ging met de beide anderen, nadat de paarden opgezaddeld, en met de bezittingen des grijsaards beladen waren, naar buiten, waar zij hun heer aantroffen in den bovenbeschreven, treurigen toestand, gezeten op een steen aan den weg. Bij dit gezicht braken zij in luiden jammerkreten los. Doch de grijsaard viel hen in de rede, door te vragen: «Zijgt gij, getrouwen, mij toch gevolgd? Wilt gij mij ook niet verlaten, gelijk het trouwloze volk mij verlaten heeft?»

«Dat verhoede God!» riepden alle drie, als uit één mond. «Wij willen niet u leven en sterven!» En Egbert voegde er bij: «Ook ik wil u volgen, waarheen gij gaat, al was het tot aan het einde der aarde. Sia mij echter toe, dat ik nog eenmaal in de ongestuvige stad terugkeer, om mijn zaken te regelen. De zon daalt, zodat ik mij haasten moet om niet de poort gesloten te vinden.»

«Ga getrouwe», sprak de grijsaard, «Wilt gij uw lot aan het mijne verbinden, het zal u niet berouwen. Ik zal uw trouw koninklijk beloonen.»

Men sprak af, dat de grijsaard met zijn beide dienaars in het naaste dorp den nacht zou doorbrengen en daar Egbert afwachten. Deze zijde naar de stad terug, terwijl de grijsaard met Kunald en Wolfram zijn weg vervolgde, nadat hij zich, door hen geholpen, van de onreine kleeding ontdaan, in een rijtje schoongewaschen, en vervolgens zijn eigen kleedren weder aangetrokken had.

Aan den Rijn, ongeveer vier of vijf uur van Keulen verwijderd, ligt de stad Nuis.

Tusschen deze beide steden had steeds groote ijverzucht geheerscht, en de inwoners van Nuis trachtten immer den Keulenaars de loef af te steken. Dat was hun dusver wel nooit gelukt, doch daarom grepen zij te meer met blijdschap elke gelegenheid aan, om hun mededingers nadeel te berokkenen. Toen ze dus vernamen, dat keizer Frederik weer teruggekeerd en door de Keulenaars slecht ontvangen was, schaarde men zich in Nuis onmiddellijk aan de zijde des vreemdelings. Deze kon nu niet beter doen, dan zich derwaarts te wenden. Evenwel zond hij, zekerheidsshalve, een zijner metgezellen, namelijk Kunald, vooruit, ten einde de gezindheid der burgerij ten opzichte van den nieuwen keizer te vernemen en indien hij het raadzaam achtte, onmiddellijk nachtverblijf te bestellen.

Zoo kwam het, dat zich in de stad het gerucht verbreidde, dat keizer Frederik naar Nuis zou komen en ten gevolge daarvan heerschte er een groote beweging onder de burgers. Ieder een hielp mede om den keizer een ontvangst zoo schitterend mogelijk te bereiden. Om niets te verzuimen, had men zelfs mannen te paard op verkenning naar de grenzen van het grondgebied der stad gezonden, die het onmiddellijk aan den Raad zouden melden, wanneer zij den vreemdeling in de verte zagen aankomen.

Er wachtte dan ook reeds een aanzienlijke menigte aan de stadspoort op de komst van den zoogenamen keizer. In de voorste rij stond de Burgemeester Pieter Dunbier naast schepenen en Raadsleden, waaronder Andreas Rottele, Dirk Kallen, Herman Broix, Willem Pomper, Willem Luiden enz. Een luid gebel werkloek, toen de keizer tegen den avond met zijn drie metgezellen verscheen.

«Heil onzen keizer Frederik! Heil onzen veelgeliefden heer!» werkloek het uit duizend kelen, en de lieve Jeugd, die toen al evenzoo was als nu, zorgde er wel voor, dat het geroep zoo spoedig niet ophield.

Verrast hield de vreemdeling zijn paard stil: een dergelijke ontvangst had hij blijbaar niet verwacht. Toen eindelijk de welkomstgroeten der burgerij een weinig minder luidruchtig werden, naderde hem de Burgemeester, en begroette hem met de volgende woorden:

«Verheven heerscher, machtige keizer! Ik heet uw Majesteit welkom in onze stad. De smadelijke ontvangst, welke men u elders bereid heeft, willen wij u weder doen vergeten. Het gejuich der burgerij toont u, dat wij uw beeld reeds diep in onze harten dragen. Wij danken God en de heiligen, wij zij u zoo genadig beschermd en in het vaderland teruggebracht hebben. Moge het u believen, machtige Heerscher, van de gastvrijheid onzer geringe stad gebruik te maken!»

«Ik dank u, geachte Burgemeester, gelijk ook u, waarde burgerij!», antwoordde de grijsaard met een krachtige stem, die ver in 't rond hoorbaar was. «Ik zal het nimmer vergeten, dat Nuis de eerste Duitse stad geweest is, die mij haar poorten gastvrij geopend heeft. Ik zal u altijd in gunst gedenken.»

Opnieuw werkloek een donderend gejuich, en nu zette zich de gansche stoet in beweging. Voor den zoogenamen keizer liepen de Burgemeester en de Raadsleden, terwijl achter hem zijn drie metgezellen gingen. Van voren en van achteren, zool als aan de beide zijden, bewoog zich de talrijke menigte, die telkens weer in luid jubelkreten losbarste. Zoo trok men naar de aanzienlijkste herberg der stad, die op de markt tegenover het Raadhuis stond, en waar de keizer zijn intrek nemen zou.

De drie metgezellen des vreemdelings, Kunald, Wolfram en Egbert, die nu ook tot het gevolg des keizers behoorden, waren door de schitterende ontvangst, welke men hun meester in Nuis had bereid, als in een toestand van bedwelming geraakt. Zoodra zij hun werkzaamheden verricht hadden, en in het vertrek, dat hun drieën tot gemeenschappelijk verblijf was aangewezen, bijeen waren, zeide Wolfram:

«Hier zal het ons beter bevallen dan in Keulen. Dit zijn hier verstandige lieden.»

«Ja, dat zijn ze,» gaf Kunald toe, «maar de heiligen mogen weten, wat er nu verder gebeuren zal. Misschen krijgen we nog oorlog met koning Rudolf!»

«Och!», sprak Egbert minachtend, «koning Rudolf zal ons niet schaden. Door niemand in het Rijk wordt hij bemind. Wat een verschil tusschen hem en keizer Frederik. Het hart gaat mij nog open, wanneer ik aan vroegere jaren terugdenk. Wij hangen met lijf en ziel aan onzen keizer; welk een vriendelijk en daarbij verstandig en dapper heer was hij.»

CORRESPONDENTIE.

Verschiedene vragen hopen we weldra te beantwoorden. Men lette er op, dat op vragen, waarbij de schrijver zich niet noemt, ook geen antwoord kan gegeven worden. (De naam wordt niet in dit blad vermeld.)

HOOGENBIRK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEVEN: Hazerwoude, H. Bouman te Berlikum. — Beertum, J. Kopper, cand. te Zuidwolde. — Biezelle en Veere, J. van Henten te Baarnbrugge. — Ridderkerk, E. J. de Groot te Koudekerke (bij Vlissingen). — Zalt-Bommel, H. Buitenhuis te Steeuwijk. — Otterland, D. Kuffenberg te Barneveld. — Weesp (Geld), W. Breukelaar te Halfweg. — Oldedoon, C. A. F. Bruinsma, cand.

AANGENOMEN: Versake, Joli. Visser, cand. te Harderwijk.

REDANCT: Overschie, G. L. Goris te Hoek van Holland. — Hattum, F. G. Petersen te Oude-Pekela. — Ten Boer en St.-Annen, H. J. Willering te Arum. — Capelle aan den IJssel en Rhoon, Joli. Visser, cand. te Harderwijk. — Paterson (N.-Am.), A. Mackenzie te Dirlsland. — Werkendam (N.-H.), Noordewier te Meppel. — Marken, J. E. Vonckenberg te Voorthuizen. — Driesum en De Lier, N. H. van Geor te Dirlsland. — Ooltgensplaat (Flakke), J. Gommer te Grijskerke (Zeeland).

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEVEN: Kampen (vac.-Van Anrooij), J. Hoogenraad te Wageningen. — Peins c. a., G. van der Tuik Severster te Schinge c. a., Enter, D. Jacobsen te Terhorne. — Hindeloopen, Exmorra, Allingawier, Nieuw-Buinen en Sloten (Fr.), O. Groenewoud, cand. te Harlingen. — Loon-op-

Zand, C. Waardenburg te Goedereede. — Leersum (Roer), Lopik en Cabauw, Bunnik, Marken, Nieuwpoort en Ter Aa (toez.), J. Lammer, cand. te Utrecht. — Ootmarsum, G. Almeloo, P. Wartena te Vienten. — Aardenburg, R. G. C. O. deman te Akersdoot. — Scharnegoutum (toez.), P. Flieringa G. te Marum c. a. — De Vmische, W. R. Kalkhoven te Kesteren. — Leeuwen, A. Burger, cand. te Leiden. — Herkingen (toez.), G. H. Jonkers te Zuid-Beierland. — Hei- en Boesicop, J. M. Ph. Schippers, cand. te Utrecht. — Fijnart, Heiningen en Midrecht, Th. G. C. Rappard te Zullichem. — Elburg, E. J. Homoet te Staphorst. — Ehteld (bij Tiel), L. A. F. Creutzberg te Pernis. — Boijl (Fr.), A. M. J. Kah Jr., cand. te Velp. — Heeswijk (toez.) en Druen (toez.), M. Vassenaar te Nieuwe-Schans. — Zwag-Weelde, W. Groeneweg, cand. te Rotterdam. — Kolder- en Dingsdervog, E. T. K. Steiler, cand. te Utrecht.

AANGENOMEN: 's-Gravenmoer, G. J. Brutel de la Riviere te Utrecht (bij Almkerk). — Waarde, P. Snoep G. te Aangekerke. — Zutphen, H. van den Berg, van Eijlaga te Sijens (Fr.). — Laren, P. J. Couvret te Hall. — Nieuwe-Pekela, J. Jansons te Wagenborgen. — Malkum c. a., G. Th. Smit te Daarle (gem. Hellendoorn). — Boijl (Fr.), A. M. J. Kah Jr., cand. te Velp.

REDANCT: Peins en Zweins, G. van der Tuik-Severster te Schingen c. a. — Overschie, G. L. Goris te Hoek van Holland. — Gorredijk, E. Germs te Twijzel. — De Lier, J. H. Sittion te Heerjansdam. — Grootegast, W. J. Pipel te Krachem. — Hedel, F. F. J. van der Plasche te Gouda. — Langer- en Korteraar en Vinkeveen, K. A. de Groot te Houten. — Tjerkwerd en Dedgum, W. van Esveld te Hattum. — Urm, D. Zoute te Augustinusg. — Worium, K. W. Vethake te Overschie. — Ouddorp (op Flakke), H. Doornveld te Wierden. — Metlawaer c. a., R. de Haas te Winsum en Baard. — Hoogeveen, A. ten Have te Polbroek. — Hempten, G. B. Sikkema te Gieten. — Poederoyen en Loevestein, Th. G. C. Rappard H.H.Mr. te Zullichem.

Geabonneerden op DE HERAULT wordt bevestigd verzocht, de abonnementsgelden over het 3e kwartaal, geëindigd 30 Sept., ten bedrage van f 1.20, per postwissel over te maken aan de Administratie.

Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden.

J. A. WORMSER.

Directeur-Uitgever.

Amsterdam, Sept. 1896.

Advertentien.

Heden werden wij verblijd door de voorspoedige geboorte van een wegeschapen DOCHTER.

J. BERGMANS.

A. M. BERGMANS—BRUMMELKAMP.

Pretoria, Z.-A. R., 19 Aug. 1896.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissionairs in Effecten.

Prinsengracht bij de Prinsensstraat,

No. 157.

AMSTERDAM.

P. VAN ELJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,

DAM 15-17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIE en BELEENINGEN. Nemen gelden A DEPOSITO 1/2 pCt onder de prolongatekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

VERSCHEEN bij J. A. WORMSER, te Amsterdam:

DE ZEGEN DES HEEREN OVER ONZE KERKEN.

REDE,

ter inleiding op het gebed voor het samenkomen der Gereformeerde kerken in Generale Synode, gehouden in de Noorderkerk te Middelburg, op 10 Augustus 1896, door

Dr. A. KUYPER.

Prijs f 0.35.

ENCYCLOPÆDIE

DER

Heilige Godgeleerdheid,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingenaaid f 18.75; in drie halfdeelen banden f 21.25. (Losse banden per stuk f 1.—).

DE UITGEVER,

Amsterdam.

J. A. WORMSER.

EXCELSIOR.

Geïllustreerd Tijdschrift voor Neerlands Volk.

ONDER REDACTIE VAN

A. J. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.

Prijs per jaargang (12 Nrs. à 16 pag. en 12 Nrs. à 8 pag.) f 3.50.

Inhoud van het Nr. van 7 September 1896: Bericht. — Na den feestdag. — Moeder en kind. — Bestoring, maar niet genomen, VIII. — De familie Hyde. Eene schets uit Engeland's geschiedenis in de 17e eeuw, VI. (Hyde en de omwenteling). — De Northam Castle. (Met plaat). — Oostersehe praal en Bijbelsche waarheid. — Weede goden. — Het wielrijden. — De dagen der week. — Aan zoo. (Een gedicht). — Uit het leven. Het kenmerk van een waar advocaat. Palestina. Papierverbruik. Een profetenkamer. Ellendig. — Vragenbus. — Correspondentie.

Amsterdam.

HÖVEKER & ZOON.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ, voorheen L. J. AKKO & ZOON.